

er mest hensigtsmæssigt. Imidlertid kan det ikke på forhånd afvises, at der også kan være behov for at udfærdige egentlige regler om digital kommunikation fra én myndighed til en anden. Bemyndigelsen omfatter derfor tillige sådanne tilfælde.

Den foreslåede bestemmelse giver også adgang til at fastsætte de nærmere vilkår for anvendelse af digital kommunikation ved henvendelser til den offentlige forvaltning. Herom bemærkes følgende:

Som det fremgår af pkt. 2.1 i de almindelige bemærkninger, må en borger, som kan anvende elektronisk kommunikation ved henvendelse til en offentlig myndighed, naturligvis gøre brug af et dokumentformat mv., som den pågældende myndighed har teknisk mulighed for at modtage. Med lovforslaget forudsættes dette også fremover at være gældende.

Det må afhænge af de konkrete forhold, hvorvidt der i den enkelte bekendtgørelse, som udstedes i medfør af den foreslåede bestemmelse, herudover kan være anledning til at fastsætte, at digitale henvendelser til myndigheden skal ske i et bestemt format mv. – f.eks. således, at der ved henvendelse til vedkommende myndighed alene kan anvendes e-mail eller andre læsbare, digitale meddelelser (og ikke lydoptagelser mv.).

Der kan i den enkelte bekendtgørelse fastsættes vilkår om, at digitale henvendelser på det pågældende område kræver brug af elektronisk signatur. Vedkommende minister kan i den forbindelse også fastsætte vilkår om brug af elektronisk signatur på områder, hvor borgerne i dag efter den gældende lovgivning er berettiget til uden anvendelse af elektronisk signatur at rette henvendelse til en offentlig myndighed ved

hjælp af digital kommunikation. Det forudsættes i den forbindelse, at fastsættelse af vilkår om brug af elektronisk signatur alene sker i tilfælde, hvor der foreligger særlige hensyn, som begrundet et sådant vilkår.

I øvrigt kan der henvises til pkt. 2.3 i de almindelige bemærkninger. Her er det omtalt, at bestemmelser i lovgivningen, hvorefter elektroniske meddelelser skal være forsynet med signatur, anses for opfyldt, hvis meddelelsen er forsynet med en avanceret elektronisk signatur, der er baseret på et kvalificeret certifikat, og som er fremstillet ved brug af et sikkert signaturgenereringssystem, jf. § 13 i lov nr. 417 af 31. maj 2000 om elektroniske signaturer. Ved elektroniske meddelelser til eller fra en offentlig myndighed gælder dette dog kun, såfremt andet ikke følger af lov eller bestemmelser fastsat i medfør af lov. I overensstemmelse hermed giver den foreslåede bemyndigelse hjemmel til i de tilfælde, hvor særlige grunde kan begrunde et krav om brug af digital signatur, at fastsætte enten strengere eller lempeligere sikkerhedskrav end, hvad der følger af § 13 i lov om elektroniske signaturer.

Til § 2

Der er tale om en ikrafttrædelsesbestemmelse.

Til § 3

Bestemmelsen indebærer, at de foreslåede regler ikke skal gælde for sager om færøske og grønlandske anliggender, men at de ved kgl. anordning kan sættes i kraft for sådanne sager med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger. Dette gælder dog kun for sager, der er eller har været under behandling af rigsmyndigheder.